

SPECIAL ATTENTION: Mr. Galantiere
Mr. Sears
Mr. Walker
Mr. Hazelhoff
Mr. Griffith - 36 copies

ML
Aug 13
IV-7126

HUNGARY
(REDEFECTION)

RE-EMIGRANTS (2700) ✓

DEPARTURE OF A GROUP OF REDEFECTORS

SOURCE PARIS: RFE News Bureau.

DATE OF OBSERVATION: 1 August 1957.

ENGLISH SUMMARY: At 2045 on August 1, about 40 Hungarian redefectors left PARIS Gare de l'Est with the Arlberg-Express. The majority were minors who left under the terms of the recent French-Hungarian agreement. Only two families and an elderly worker joined the group.

The elderly worker, named RACZ, was asked by his pregnant wife to return. She sent him a certificate from his former employer that he would be taken back to his old job and would receive no punishment for his conduct in October.

One of the families was equipped with tennis rackets, being persuaded that this sports equipment could be the basis of their fortune in Hungary. "We were told that rackets fetch an excellent price now in BUDAPEST," they said.

A young girl, who was a nurse in France, had no special reason: "I am just going home..." A young woman, 19 (married since the age of 15) was more explicit: "I have not had a good dancing party since I left Hungary." An older woman tried to insult a representative of the Hungarian Refugee Committee who came in order to ensure there would be no forced departure. "I know who your masters are! Tell them a hello for me!" "And you a hello for me to dear Mr. KADAR!"

However, redefectors were generally rather nice to the Committee's representative. When the train began moving off a young man asked the representative without irony: "And you, when are you coming home?"

All this illustrates that the people do not return for political reasons. Generally they simply do not realize the fate which awaits them, despite all warnings.

EVALUATION COMMENT: None.

x x x

Csütörtökön, auguszt 1-én 20.45 órakor indult a PÁRIS-i Gard de l'Esteről az Arlberg expressel a hazatérők egy csoportja. Az állomáson mintegy 40 ember jelent meg.

A negyven hazatérő többsége fiatalokból tevődött össze, kivéve két családot és egy idősebb munkásembert. A fiatalok tömeges hazatérése azzal magyarázható, hogy a francia kormány most kezdi alkalmazni a fiatalok repatriálására vonatkozólag nemrégiben BUDAPESTEN kötött megállapodást. Így a hónapok óta hazatérésre váró néhány fiatalok most egy csoportban indult utnak. Őt hazatérő helentkezőnek a francia hatóságok így is megtagadták a vizumot, mert nem látták a megállapodásban lefektetett kényszermentességet 100 százalékosan biztosítva. A hazatérő fiatalok leg többje ifjúmunkás, kivéve néhány diákot, akik BOURSból mennek vissza Magyarországra.

Igyekezünk végére járni a csoport tagjai hazamenteli indokainak. Az idős munkásember, RÁCZ bácsi azért megy haza, mert egész családja otthon maradt, felesége pedig várandós. Mikor megkérdeztük, hogy ez hogyan lehet, hiszen november elején hagyta el az országot, és most már augusztust írunk, hunyorított egyet és azt válaszolta, hogy úgy látszik ez asszonyoknak, új sztahanovista módszerei vannak. Mindenesetre RÁCZné küldött a férjének egy hazahívó levelet és volt gyárbeli munkavezetőjétől is egy írást, miszerint semmi baja nem lesz farradalmi viselt dolgai miatt és állását is visszakapja. Így hát hazamegy.

Az egyik család nyugaton szerzett pénzét tenniszütőkbe fektette. Valamennyien, még egy négy éves kisfiu is hatalmas rakettet lóbált a kezében. Kijelentették, hogy azért visznek ennyi tenniszütőt, mert megírták nekik, hogy ez otthon nem kapható és jól el lehet adni BUDAPESTEN.

Az egyik fiatal lány, akinek ápolónői állása volt Franciaországban, hazamegy, annak ellenére, hogy saját bevallása szerint jól érezte magát nyugaton. Mikor megkérdeztük, hogy tulajdonképpen miért, csak a vállát vonogatta és azt mondta: hát jobb ez így.

Egy 19 éves hazatérő fiatalasszony, aki 15 éves korában ment férjhez, már jobban tudta, hogy miért készül vissza BUDAPEST-re: "Most legalább végre jól kitáncolhatom majd magamat. Nem táncoltam, mióta PESTről eljöttem".

A hazatérő csoport egyik idősebb, tagbaszakadt nőtagja megpróbált belekötni a PÁRIS-i magyar menekültügyi iroda egyik kiküldöttjébe, aki azért jelent meg a pályaudvaron, hogy meggyőződjék, nem történik-e semmi erőszakos hazakényszerítés.

"Tudom ám ki a maguk gazdája, üdvözölheti a nevemben - mondta az asszonyság. - "Maga pedig üdvözölje az én nevemben azt a derék jó KADÁRT" - válaszolta a megbizott, de az incidensnek nem volt folytatása. Ellenkezőleg, a hazatérők, akik majdnem valamennyien személyesen ismerték a megbizottat, igen szívélyesen bucsuztak tőle. Mikor a vonat már indulófélben volt, az egyik fiatal-korú le is kiabált neki, minden irónia nélkül:

Hát maguk mikor jönnek már haza?

Mindez kellőképp bizonyítja, hogy az átlag hazatérő egyszerű embereket korántsem politikai okok készítetik elhatározásuk kialakításában és legtöbbször arról sincs fogalmuk, milyen sors is vár rájuk, hiába figyelmeztetik őket mind a francia, mint a magyar menekültügyi hatóságok.

End